

ΑΧ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

*1^ο βραβείο στον ετήσιο διαγωνισμό «Αχ, Πατρίδα μου»
του λογοτεχνικού περιοδικού «Κελαινά»*

Της Φύσης

Αχ, Πατρίδα μου
να σε υπηρετήσω ήρθα

Γεμάτος την ορμή της νιότης μου
τη δύναμή μου
οράματα και στοχασμούς... Τα 'χω μαζί μου.

Φόρεσα την παραλλαγή
άκρατης φύσης
πηγές, ποτάμια, θάλασσες
ήλιους, ανέμους
δάση
χαράδρες
κλήματα
οίστρους, πολέμους...

Και Παρθενώνες φόρεσα
κορφές Ολύμπου
και ήρωες Ομηρικούς έχει η στολή μου.

Φόρεσα απρόσμενες πληγές
λεηλασίες
άγραφους νόμους, νοσηρές
αυθαιρεσίες

Και τα πλατάνια φόρεσα
κι ελιές στρωμένες...

Πατρίδα μου,
Να σε υπηρετήσω... Έρθα.

Της Γνώσης

Δύσκολες ώρες...

Έξω το κρύο είναι δριμύ
βαρύ το χιόνι
μια ανεμώνη
χρώμα δεν βρίσκει να ντυθεί

Ο ποιητής
κι αν κάμει μέρες να φανεί
τη δύναμή σου την υμνεί
την ανυψώνει.

Μάθε με, πώς πετούν οι αητοί
στις διπλωσιές του αιθέρα
πώς διακρίνουν
τον ήχο μέσα στη σιωπή
τον ίσκιο μες στους ίσκιους
και στις χρυσές πορτοκαλιές
το φύλλο της ανάγκης.

Δείξε μου, τα περάσματα
των ταξιδιών που τα άστρα
ακοίμητα περιφρουρούν
τις βίγλες των Ανέμων
και τα νησιά ηφαίστεια
της θάλασσας τα πάθη.

Πες μου, στη βαρυχειμωνιά
πώς κατακτάς τον Ήλιο
και σου χαρίζει πρόσχαρες
κόρες Αλκυονίδες

Μάθε με, πώς γεννά το φως
Σωκράτες κι Ηρακλείδες.

Πατρίδα μου,
Να με εκπαιδεύσεις... Έρθα.

Της Πράξης

Στους αιθέρες σου
Τροχιές διαγράφω ασύμμετρες
Ελίσσομαι
Ανελίσσομαι

Διακρίνω

Των θαλασσών σου τα κύματα
Διευθύνω

Συμφωνώ τους Ανέμους
Προς τη διάλυση του νεφελώματος

Εποπτεύω

Το θερινό σου ηλιοστάσιο
Σημαδεύω

Κατακτώ τη στιγμή

Αναλαμβάνω
Την επιούσια φλόγα σου
Στις ασυμβίβαστες όψεις σου
Γέφυρες στήνω

Εμψυχώνω τη γη

Οχυρώνω αισθήματα
Καταργώ συναισθήματα

Από βάλτους σε σβήνω

«Αμ' έπος αμ' έργον»
Του «Αληθινού» η ανάκτηση

Πατρίδα μου,
Να σ' αγαπήσω... Ήρθα.